

SZINÉSZETI KÖZLÖNY.

A vidéki színészet érdekeit képviselő szaklap.

Előfizetési feltételek: Egy évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt, egy óra 40 kr.

Megjelen minden hó 1-én és 16-án.

Előfizetések bármely naptól elfogadtnak. Hirdetések jutányos áron számlitnak. Nyiltér soronként 15 kr.

A „Színészeti Közlöny“ szerkesztősége és kiadóhivatala: **Temesvár, a színházban**, hová a közlemények és az előfizetési díjak küldendők.

Nyilt levél egy fiatal színészhez

Nemes bizalmat köszönöm. Hogy a színészethez újra vissza akar térni, helyeslem; de hogy igazgatói engedélyt folyamodott, karhozatom.

Hat szaporítani akarja ön is a hajótörést szenvedett igazgatók számát? hát ön is, ki oly fiatal, a pénzár mellett akar megőregedni mint valamely közsvényes impressarió, ki Európát beutazta 24 órai pihenés nélkül?

Könnyű az impressariónak, mert minden zsebében ésalogany, vulgó ezres, énekel; de a magyar dramai igazgatónak zsebéből legfőlebb ingyenjegyek kandikálnak. Ismeri ön a latin közmondást?

Qui perdidit numerum,
incipiat iterum.

Ön elhagyta a színészetet, most ott kell kezdenie, a hol kezdte Dózsa Elek: dixeram heri.

Kezdő színészből egyszerre igazgató! nagy ugrás. És pedig a színművészet birodalmában lépéroról-lépésre kell haladni, minden talpalatnyi tért veritékkel, néha egy étellel, kell meghódítani.

Ha művész akar ön lenni, akkor önnek nem igazgatói engedély kell, hanem függetlenség, szabad idő, szabad szív, szabad szellem, hogy mennél többet gondolkodjék, tanuljon, kutasson és világtársaságot szerezzen; de az igazgató, a kassza rabja, többnyire páholyokkal, hitelezőkkel és számokkal foglalkozik.

Ha pedig másra bizza a számokat, megbukott és vele együtt a társaság.

Tudom, hogy ön fiatal szíve nemes dicsvágygyal, magasztos hittel van tele, de ez nem elég. Hajdan a hit csodákat művelt; de ma csak a kalapácsok súlyos ütése alatt mozdulnak a hegyek, és a művészetnek is vannak Alpesei, és nagyon félek, hogy eltemetik önt tárazájával együtt.

Önnek tizezer forintot érő ősi birtoka van; boldog ember! hisz ezzel Lendvai, Halmi lehet; míg az igazgatói engedéllyel, melynek biztosítéka lesz, — koldus.

Jobb szeretném hallani vagy olvasni, hogy „N. itt vagy ott első salonszínész“, mint azt, hogy „N. igazgató társulata fizetéskeptelenség miatt szétoszlott“.

Hagyja ön az igazgatást az öreg korra, midőn koszorúin pihen, midőn a fiatal művészeket gazdag tapasztalásaival támogathatja; de most? illetve van, midőn teremthet — ne adja oda legtöbb kincsét, a függetlenségét.

Higye el nekem, hogy az igazgatói czimhez nemesak engedély kell, hanem jó darabok, jó színészek és nagy tömeg-koszoru, előbb szerezze meg e hármat, aztan folyamodjék igazgatói engedélyért.

Isten önnel!

Hiador.

Levél Csepregi Ferenczhez.

Írta: E. KOVÁCS GYULA.

(„Saul király“ első előadása alkalmából.)

Dicsőült barátom!

Bármily áthághatlan is a korlát, bármily mérhetlen is a távol, mely minket évek óta elválaszt egymástól: közelebb érezlek magamhoz élők ezereinél.

Azért bocsáss meg nekem, ha porsátorod süket csöndjébe tolakodva megmozgatom nyugvó tetemeid!

Bocsáss meg, ha rajongó gondolataimmal a magasságos felhők kárpitjai mögé furakodva borongó árnyadat megháborgatom.

Ne csodáld, hogy ily kegyetlen vagyok! hogy nem bánt lelkiismeret, hogy nem tartok megsértett lelked haragjától.

Tudom én jól, hogy az örök felejtés éjjelébe jól esik olykor egy-egy emléksugár, az iszonyu végtelen csöndben át — üdvösség egy forró hangrezdület.

Tudom én jól, hogy kik a földön szívőkben egy lángtengert hordozanak: azok sirjokból visszazörzenek; megérik, ha velők foglalkozunk; felmólyognak, hogyha szellemök visszamaradt kincseit szeretettel nézdeljük, dédelgetjük; gyönyörbe merülnek, ha lánglelkők hagyományait szent eszméiket vérünkbe hajtjuk, lelkünkbe olvasztjuk, — mert így, habar futó pillanatokra is — feltámadnak a loptaikból, s bennünk, lényünkben, órára, perczre élni kényszerülnek.

Hát még ha — mint most — arról van szó, hogy dicsőült barátunknak idők múltával, egy oly édesen melengtetett kedvencz álmát teljesítjük, melyet porhüvelyében, testi szemével meglátnia, megérnie leghőbb vágyai mellett sem sikerült.

Ha, — mikor már a feledés vastag, megbont-hatatlan mohát véite maga fölött — érzi, sejtí, hogy az a lángfolyam, izzó hevület, mely az ő eleven szívét lelkét egykor oly édes-kinos szent őrjüngésben forrongatta — im egyszerre szának, ezerek lelkét fogja megszállani, átalhevíteni.

Dicsőült barátom!

Hét éve mult, hogy Saul tragédiáját nekem olvasás végett átadad.

Hét éve tettem az ígérte, hogy Saulodat szinpadra viszem, hogy ez erős, hatalmas érzezélyű királyi alakot ábrázolni fogom.

Nem renyhességből késett ekkor, nem lelkese-dés, nem bizalom, nem szenvedélyhiány gátolt e

napig igóretem beváltásában; de szomorú, kietlen sorsa annak az eredeti magyar nemzeti színműirodalomnak, melynek emeléseért te egy küzdelemteljes életet, egy magas szárnyalás lelkét áldoztál, melyet igazi műkincsekkel tettél gazdagabbá.

„Nem úgy van ma mint volt régen,
Nem magyar nap jár az égen!”

Ha tanuja lehetnél, mikben leli gyönyörét Magyarországnak szive, az ifjú Pest?! Ha színről-színre látnád, minő újabb keletű színművekkel mételevézik birodalomszerte Árpád nemzetének hajdani fenkült kedélyét; ha tudnád, hogy költő utódaid mily bűn fertőket hajhásznak át, hogy mulattató könyveket birjanak adni magyarságunk kezébe; ha figyelemmel kísérhetnéd mint lopogatják szépen, simán, észrevétlen a fekélyt ifjaink, leányaink érzelébe, mely egykor oly szeplőtelen talaj volt: bizony mondom, merem állítani: másodszor halnál meg — és pedig kötségbeesésben, honfibanatodban.

En előadám Sault. Nem pusztán azért, hogy baráti igóretemnek, adott szavamnak eleget tegyek. Nem!

De megkísértek fáklját lobbantani a sötétségbe; megpróbálok világitó szövétneket suhintani fel az irány nélkül tévelygő író sereg előtt, melyből szelened is fakadt: az őseréji forrásra utalok, hogy megújodni oda forduljanak, csak egyedül abból épüljenek. Ne tetszelegjenek magoknak abban a téves buzgólkodásban, hogy vérünkbe, kedélyünkbe idegen sajátságokat, idegen bűnöket oltogtának.

Művében nyilatkozó hamisítatlan tiszta szelened által meg akarom gyozni őket arról, hogy az igazi, hivatott költő mindig nagylelkű, nemesszívű ember volt; s hogy mint ilyen soha sem szorult arra, soha nem süllyedt odaig, hogy műtárgyait a hullá-, a szemét-, a trágyadombon kutassa.

Nagy költőknek, egyáltalán igazi nagyoknak természetökben fekszik a boldogítani vágyás, az áldás, mint napnak a meleg; s csak akkor voltak boldogok s elemőkben a földön, akkor pihentek csöndesen a föld alatt, ha érezték, hogy az a fény, az a meleg, az az áldás, melylyel szívök, lelkök csordulatiig volt telve: áditve, hevítve, boldogságot terjesztve aradozott az élők milliói fölött.

Ez isteni természeted érvényesülhetése fensőbb rendeltetésed gyorsabb diadalra juthatása előtt igyekszem egyengetni az utat, midőn Saul királyodat megismertetem ama közönséggel, mely még az uralgó vészes áramlat által elsodorva nemes; mely bír hevülni, még szeret buzogni, lelkesedni mindazért, a mi nemes, szép, jó és igaz, s mely így a te őseréji szelened termékeinek mindenha híve volt.

Ezért nem félek, hogy megbántalak, ezért nem tartok haragodtól, midőn nyugtoddan háborítalak. Ragyogásod előtt nyitok utat. Tündökölj, hevíts! Terjed az áldást nemzedet fölött.

Melegre, fényre, égi szellemeidre soha nem volt nagyobb szüksége, mint ma van. Ragyogj!

HIREK.

— **Színházi pályázatok.** A nagyváradi színikör kibérlésére vonatkozó pályázatot már előző számunkban közöltük, most újból emlékeztetve hozzuk, hogy a kérvények f. évi január 31-ig nyújtandók be Szilágyi Viktor urhoz, a színbizottság alelnökéhez. — **Debreczen** város is pályázatot hirdet színházára, de némi változtatással. Eddig május 1-jén véget ért a saison, ezental azonban még a május hónapot is tartozik az igazgató Debreczenben tölteni társulátával egész június 1-ig. A pályázat 1886. június 1-től 1889. év június 1-ig terjedő három évre hirdettetett

ki és a tegnapi napon, január 15-én lejárt. Az eredményt néhány nap mulva köztudomásra hozzák. — **A székesfehérvári színház** is bérbe adatik 1886. okt. 16-tól 1887. évi virágvasárnapig. A kellőleg fölszerelt kérvények f. évi január 31-ig Dr. Varga Zsigmond részv. társulati alelnök urhoz nyújtandók be. A város ötszáz fnt szubventiót ad. Ez bizony nem sok, miután a színházért külön bért kell naponként fizetni.

— **Soproni színházi pályázat.** A soproni városi színház 1886. szept. 26-tól 1886. decz. 31-ig magyar színlelőadásokra bérbe adatik. A pályázatban nyertesek 1200 fnt biztosítékot kell letenni készpénzben vagy értékpapirban. A színházért bér fejében csak egy arany fizetendő. A kellően felszerelt kérvények 1886. január 30-ig nyújtandók be a városi tanáshoz.

— **Miskolczon** is cifra dolgok történnek. Az ottani színtársulat karszemélyzete. Dancz Lajos színingazgatónak felmondott s nem akar tovább működni. Őket a felmondásra azon körülmény szolgáltatott, hogy a Dancz testvérek a tagok legnagyobb részének járandóságát visszatartották. A miskolczi sajtó megbeszélés tárgyává teszi a karszemélyzet ügyét s azt mondja, ha Dancz Lajos nem fizet géget, ezt azért teszi, mert nem akar. Pedig fizethetne, mert az újabb időben egy színingazgatónak sem ment oly jól Miskolczon, mint most Dancznak. A bérlet is tisztességesen sikerült s nem volt ritkaság hetenként kétszer a tele ház sem, tehát deficitről szó sem lehet. Dancz Lajos a jövő színidényre is a miskolczi színházat nyerte el, még pedig minden pályázat nélkül. Az ilyen hírek azonban nem jó előjelek a jövő színévrára és még kevésbbé kecsesgető ajánló levelek a szerződötést illetőleg a színészet jobbjaival szemben.

— **A miskolczi sztreikhoz.** A karszemélyzet sztreikolására vonatkozólag Dancz Lajos igazgató helyett Dancz Nina adja meg a felvilágosítást a következőkben: Első sorban visszautasítja azon vádat, mintha tagjai éheznének. Továbbá azt mondja, hogy a havi gage 2420 fnt s már eddig 3000 fnt deficit van. A bérletpénzeket az idei bevételhez nem számíthatja, — ugymond — mert a nyáron bukott és így kenytelen volt, még a nyáron tölvenni a téli bérletet. Főlemli, hogy a direkeziót nem pénz nélkül kezdték, mert a ruha- és könyvtára rögtön lefizettek ezer fntot, a többit, azaz 1400 fntot pár év alatt kell letörleszteni neki és fivéreinek. Végül hangsúlyozza, hogy Miskolczon nem megy olyan jól, mint gondolják, mert még eddig minden gázsit fizetésekor felvettek kölesön 400—600 fntot, hogy gázsit tudjanak fizetni. Tehát nemhogy elvonták volna tagjaiktól a fizetést, de folyton a mult tavasz óta csinálják az adósságokat a tagokért.

— **Temesvári színészet.** A városi színbizottság felügyelete és ellenőrzése mellett működő színtársulat szerencséje igen változó. A 20 előadásra terjedő bérlet meglehetősen szépen sikerült; ezenkívül az izraelita jótékonyegylet 1050 fntot adományozott gyűjtés folytán a színingyűntetésére. Hanem a napi bevételek rendkívüli módon megcsappantak. Némelykor még a napiköltség sem jön be. A Sötét pont első előadása csak 60 fntos napiköltség mellett 10 fnt 42 kr. tiszta bevételt eredményezett, a második előadása pedig mindössze 8 fnt tisztát hozott. — Benedek Gyula javára az „Utolsó szerelem” adatott. Jutalmazottnak a színbizottság egy levelborítékban nagyobb összeget nyújtott át, mint az e czéla eszközzel gyűjtés eredményét. Az előadás jól sikerült. A szereplők közül kiténtek: Hunyadi Margit, Lásziné Etel, Békési Róza, Molnár László, Benedek, Sz. Németh és Szeles. — Lásziné Etel javára január 13-án Borgia

Lukreczia dráma került színe, melyben Lásziné egyik remek alakítását mutató be. Sok taps s kiválságban részesült a darab folyamán. Tisztelői ez alkalommal értékes ajándékkal lepték meg. — Barna Izsó karmester megvalása, ki Debreczenbe szerződött, nem kis zavart okozott a műsorban. — Temesvári a jutalomjátékok bérletfolyamán adatnak. — Erdélyi Marietta, operette primadonna, egy hó óta népszínmű szerepeket is játszik, még pedig szép sikerrel. — Hogy meddig fog a társulat még Temesvárt működni, az még a jövő titka, de hisszük, mikép a városi tanács, a színbizottság és a hazafias közönség nem engedik, hogy a magyar színiügy Temesvárt kudarcot valljon.

— **Halálozás.** Gerő Jakab, veterán színész, f. hó 4-én meghalt Bánffy-Hunyadon. Gerő (Graul) Jakab született 1832-ben Nagy-Baródon, Bihar megyében. A forradalom alatt, mint honvéd védté hazáját. A színpályára 1851. okt. 1-én lépett. 1853-ban Aradon, Szabó József társulatánál mint kellékes volt alkalmazva, de fáradhatlan szorgalma által oda vitte, hogy 1863-ban szintársulatot szervezett és mint igazgató éveken át díszreteresen működött. Mint színész a bouvánt és komikus szerepeknél elismérrésre méltóan megfelelt. Nejétől Kocsisovszky Flórától régebb idő óta elváltan élt. Utóbbi időben a tüdőbaj nagy mérvben erőt vett rajta, s e miatt megvált Homokay társulatától, a hol éveket töltött egyfolytában s Bánffy-Hunyadon telepedett le. Itt érte utól a halál is. Legyen könnyű a föld porhüvelyé felett, nyugodjék békében!

— **Aradon** megy az idén legjobban dolga a szintársulatnak. Minden városból panasz hangzik, csak Krecsányi Ignác szinigazgató nem panaszkodik, kinek társulata majd mindennap telt házak előtt játszik. De Krecsányi meg is érdemli e meleg pártolást, mert legfőbb törekvése: a közönség igényeinek kielégítése. — Legközelebbi újdonság „Az ember tragédiája” lesz, melyet Krecsányi méltó díszszel állítat ki.

— **Báró Podmaniczky** Frigyes, a budapesti nemzeti színház intendánsa, megvált állásától, melyet 11 év óta viselt. Helyére Beniczky államtitkár neveztetett ki ideiglenes intendánssá.

— **Marosvásárhelyi színészet.** Kőművesné Anna jutalmául a „Koldusné” dráma adatott. Kőművesné asszony már rég bizonyítékát adta annak, — írja a „Marosvidék” — hogy a társulat egyik legjelesebb tagja, ki méltán nyerte meg és élvezi a közönség őszinte rokonszenvét; ezen rokonszenv jutalomjátéka alkalmával igen szépen nyilvánult, midőn ugy első megjelenésekor, mint több nyílt jelenetben, valóságos tapsviharral tüntette ki a — sajnos — nem igen nagy számmal megjelent közönség. Pedig ha valamelyik tagja a jeles társulatnak, ugy Kőművesné bizonyára megérdemelte volna a tömegesebb pártolást. A jutalmazandó igen szerencsésen választotta meg a darabot. Játéka elejétől végig művészi volt és különösen az utolsó felvonás végjelenetében oly sikerülten és mély érzéssel adta szerepét, hogy a hallgatószágból igen sokan könnyeztek. — Lípceyné (Terez), Szombatfalvi Anna (Stolberg Leopoldina), Egriné (Brigitta), hálados szerepöket jelesen mutatták be, nemkülönben Medgyaszai Ilka (Eliza), Ladányi Mariska (Dudi) és Bágyoniné (Klette) is, kik mindnyájan emelték az est sikerét. A férfiak közül Bágyoni gonddal, sikerrel játszotta Bergen Pált. Somogyi (Edward), Komlósy (Robin), Végh (Aleingor), Szinay (Soliman) díszreteret érdemelnek összességű játékukért. Szóval az előadás díszre vált a szintársulatnak s minden tekintetben kielégíté a közönséget, mely

feszült figyelemmel kísérte a darab folyamát. — Hegedűs Zsigmond javára „Lili” operette került színe. A nagy számu közönség érdeme szerint tüntette ki kedvenczét jutalomjátékán. Mellette első sorban Nikó Lina érdemli meg az elismerést. Bágyoni, Szinai, Sziklay, Somogyi, Lípceyné, Bágyoniné, Medgyaszai Ilka, Hunyadi Ella, Baksayné, Egri, Nagy Gyula mindnyájan díszreteret érdemelnek összességű játékukért. — Ligetiné Mari javára „Büvös vadász” opera adatott. Ligetiné, a jutalmazandó (Anna) ma kiválóan elemében volt s ugy játéka, mint éneke a legkényesebb igényeket is kielégíthette volna. A közönség minden megjelenésekor frenetikus tapsviharral tüntette ki a művésznőt, ezen egyik legméltóbb kezenczét és első megjelenésekor gyönyörű virágosokkal halmozta el. Nikó Lina (Agatha) a legnagyobb bravurral oldotta meg nehéz szerepét. Egy gyönyörű virágoskorral tüntették ki tisztelői. Kenedics (Max) ma este újabb bizonyítékát adta jeles tehetségének és képzettségének, midőn nehéz szerepét oly szakavatottan oldotta meg.

— **A debreczeni** színházi pályázat iránt nem nagy érdekltség mutatkozik. Még eddig Nagy Vincze, Mándoki Béla, továbbá Somogyi, Bokodi s Valentin-féle hármas direktzió jelentkezett a pályázatra.

— **A zombori színházat** január 15-ikétől kezdve Tóth Bélakapta meg, ki hetenként háromszor akarna ott játszani. Csak hogy a szabadkaiak nem nyugodnak bele a társulat megfélemezésébe s ezután is teljes társulatot követelnek.

— **A szabadkai** „Szabadság” írja: K ö n c ö l Lujza a színiügy bizottság f. hó 7-én tartott ülésén előterjesztést nyújtott be Tóth Béla szinigazgató ellen, a ki, daczara hogy őt a színpadon tolyton igénybe veszi, mégis hat hét óta díját fizetni vonakodik. Az előterjesztés egyik jellemző része így hangzik: „Tóth Béla engem ezen kicsinyes s tagtársaim által is elítélt eljárása által a legnagyobb nélkülözés, zaklatás és nyomorba taszított, hogy mást ne említsek, a karácsonyi szent ünnepeket fületlen szobában, betegem, didergő kis gyermekemmel, krajczár nélkül kellett átszenvednem. Valóban a tek. színiügyi választmány nemes érzületére bízom, ítélje meg, hogy Tóth Bélának egy gyöngye, védtelen nővel való ily eljárása igazságos-e, emberi érzületre vall-e?”

— **Baján** Zoltán Gyula társulata iránt a közönség még mindig közönyös. Zoltán Gyulané jutalmául „Petőfi élete és halála” adatott sikerült előadásban. — Tolnaiján Hermin javára a „Szelházaiak” került színe. — Ács Irma a „Nőuralom” vigjátékokat választotta jutalmául. — Besenyei Lajos jutalomjátékául „Brankovics György került színe nagy tetszés mellett. A czimszerepet Szepesi Gusztár, a szabadkai szintársulat tagja, játszotta, kit a jutalmazandóval (Gerő) együtt minden felvonás után többször kibívtak. A többi szereplők közül, tudósítónk szerint, kiténtek még Ács Irma (Mara), Láng Ödön (Amuráth), Szalkainé Erzsébet (István), kik hasonlóan sok tapsban részesültek.

— **Színészet Zentán.** Polgár Károly szinigazgató december 25-én, karácsony első napján kezdte meg Zentán működését. Megnyitól II. Rákóczy Ferencz adatott, ezt követték: Rípp, Sári néni, Hadjárat a békében, Gaspárone, Kékszakálu herczeg, Nóra, Kősa Júta, Sötét pont. A közönség nagyon meg van elégedve a társulat működésével. Minden egyes szerepkör 3-4 egyén által van képviselve, az előadások összességű, a szerepek jól vannak betanulva. Előny a társulatra, hogy évek óta együtt vannak s

a szereplők ismerik egymás játékát. Közlebb adták elő a „Hadjárat a békében“ vígjátékot telt ház előtt nagy hatással. Ötvös Ilkát, Farkas Mariska játsza oly sikerrel, hogy nemcsak felvonások után, hanem nyílt jelenésekben is többször kihívták és zajosan megtapsolták. A többi szereplők is sok tapsot arattak.

— **Rövid hírek.** Aradon a jutalomjátékok eddig következők voltak: Halmainé 97 ft. Pálfi György kapott felében 140 irtot, Tiszai 113 ft 96 krt. Boránd Gyula 101 ft 3 krt. — Mezey János igen kedvező auspiciunok között nyitotta meg Budapesten a Páris szálloda éttermében 15 tagból álló magyar dalcarnokát, melyet folyvást szép számmal látogat a fővárosi válogatotat közönség. — Szabadhegyi Mezei Aladár, ki 6 évig színész volt, azután visszavonult s kinek állítólag 10,000 ft értékű fekvő birtoka van, e napokban szinigazgatói engedélyért folyamodott. — Trencsénben Hrvesi Lajos társulatára rosz napok járnak elannyra, hogy Kubicza Pál főispán gyűjtést is indított a társulat részére, mely közel áll a feloszláshoz. — Polgár Károly szin-társulata két részre oszlott. Az egyik rész Polgár Károly igazgatása alatt Zentán működik, a másik része pedig Polgár Gyula művezetése alatt Zilahon. — Szatmáron a színészet száználmas anyagi támogatása oly aggodalomteljes mérveket kezd ölteni, hogy ha ez tovább is így tart, a szin-társulat a bukás szélére jut. — Debreczenben szintén gyenge pártolásban részesül Aradi Gerő szin-társulata. — A debreczeni szin-társulattól Spiller Vilmos karmester megvált, helyébe Barna Izsó szerződött Temesvárról. — Körmenten Balog Árpád szin-társulata örvendetes pártolásban részesül. A közönség a szin-társulat igyekezetét érdeme szerint szépen méltányolja. — Fekete Miksa szerelmes színész megvált Hevesi társulatától az ott uralgó nyomor miatt. — Bazinban Sándorfi Lajos daltársulata részére 200 ft-ros béreletet gyűjtöttek. A társulat e hó 13-án kezdte meg Bazinban működését. — Kassán mozgalom indult meg egy nagy, kényelmes új színház építését iránt. — Pécssett az előadások teljesen üres házak előtt folynak le. — Békés-Csabán Gáspár Pál társulata a lehető legrosszabb helyzetben van. A közönség egyáltalán nem pártolja a társulatot s e miatt már napok óta szünetelnek az előadások. Elmenne az igazgató Csabáról, de nincs stációja. — Békésre nem eresztették be Gáspár Pál társulatát, mert Hevesi Lajos szinigazgató nemrég nagyon elrontotta ott a hitelt. — A kassai szinpadon közlebb adták elő Tattárszky Gyula helybeli hivatalnok legújabb darabját, a „Hetedik parancsolat“ népsziművet szép sikerrel, mely a legutóbbi pályázaton díeseretet nyert. — Zombolyán annyira pártolják Gáspár Jenő társulatát, hogy a melvebb közönség közül többen Temesvárra járnak be szimelőadást élvezni. — Kassa város tanácsa tűzbiztonsági szempontból nem engedte meg a színházban sem a páholyok, sem a támlásszékek szaporítását. — Jakab Lajos e hó 13-án irta alá Kassán a szerződést s egyuttal a szinbizottsággal megállapították, kiket szerződötnek jövőre, a jelenleg ott működő tagok közül. — Fehértemplomon az újonnan épített szinkörben, mely télen is nyáron is egyaránt használható, 5—600 ember jól elfér. Most németek játszanak benne. — A budai várszínház szubvenzióját a király 10,500 ft-ra tölemelte. — Győrben czifra dolgok történnek. Bogyó, volt szinigazgató, tajjai ellen röpiratoz és viszont a tagok Bogyó ellen, ki nem a leghumanusabban bánt tagjaival, ezenkívül még nem is fizette őket. — Szabadkán jelenleg Gerőfiné Ilka vendégszerepel. Eddig háromszor lépett fel köztetszés mel-

lett: Piros bugyelláris, Eleven ürdög és Buzavirág darabokban. — Ungvárt a nyári szinüvadra a városi tanács Dancz Lajos szinigazgatónak adta meg az engedélyt a játszhatásra.

A kiadóhivatal üzenete.

Tudatjuk mindazokkal, kik a közelebbi napokban szerződöttes végett fölkerestek bennünket, miszerint legyenek türelemmel, e hó vége felé válaszólti fogunk leveleikre, esetleg előbb is, mert az illető igazgató urak részint várják a többi ajánlközöket, részint még nem tudják magukat tájékozni a téli állomás iránt.

Szin-társulatok állomáshelyei.

Aradi Gerő, Debreczen. — Balogh Árpád, Körmen. — Báródi Károly, Eperjes. — Bogyó-féle társulat, Győr. — Csóka Sándor, Kassa. — Dancz Lajos, Miskolcz. — Gáspár Jenő, Zombolya — Gáspár Pál, Békés-Csaba. — Gerőfy-féle társulat Temesvár. — Homokai László, Maros-Ujvár. — Hevesi Lajos, Trencsén. — Jakabfiné Katalin Alsó-Dabas. — Irsai Zsigmond, Muraszombat. — Jakab Lajos, Székesfehérvár. — Jáni János, Kecskemét. — Kárpáthy György, M.-Kövesd. — Komlósi József, M.-Vásárhely. — Krecsányi Ignác, Arad. — Miklósi Gyula, Szatmár. — Mészáros Lajos, Pécs. — Pesti Lajos, Vác. — Polgár Károly, Zenta. — Ságly Zsigmond, Nyitra. — Szegedi Mihály, Hatvan. — Simándi Zsigmond, Bonyhád. — Tóth Béla, Szabadka. — Tordai Grimm Gyula, M.-Világos. — Váradí Ferenc, Gyulafehérvár. — Zoltán Gyula, Baja. — Bánfalvi és Csabi Berettyó-Ujfalu. — Völgyi József, Csikszere. — Polgár Gyula művezető, Zilah. — Kolozsváry József, Kőszeg.

Megbízások tára.

Keresünk:

egy új igazgatóhoz, ki virágvasárnaptól kezdve közeprendű operette társulatot szervez, a következő szakmájú tagokat: drámai hősnőt és társalgási színésznőt; — elsőrendű operette és népsziműnékesnőt; — operette koloratur és népsziműnékesnőt; — komikánót és anyát; — drámai szende és naiv színésznőt; — másodnaiv és segédszínésznőt; — sugót; — festőt; — betanult kar- és segédszínésznöket; — operette buffó és komikust; — jellem és szerelmes színészt; — operette tenor és népsziműnékest; — operette bariton és népsziműnékest; — karmestert; — 6 zenészt; — ruhatáros és szabót; — betanult kardalosokat; — végül egy szinlaposztót és kellékest.

Egy közeprendű társulathoz népsziműnékest és két segédszínészt, kik helyeiket azonnal elfoglalhatják. — MEZEY János daltársulatához Budapestre keresünk egy elsőrendű és két segédnékesnőt.

A t. szinigazgató urakhoz.

Kérjük mindazon szinigazgató urakat, kik szerződöttes ügyekben hozzánk fordulni szándékoznak, hogy sziveskedjenek velünk tudatni, — a kik még nem tudatták, — minő szakmájú tagokra van szükségük a jövő nyári, esetleg a téli szinüvadra.

Felelős szerkesztő:

Báthory Románosik Mihály.